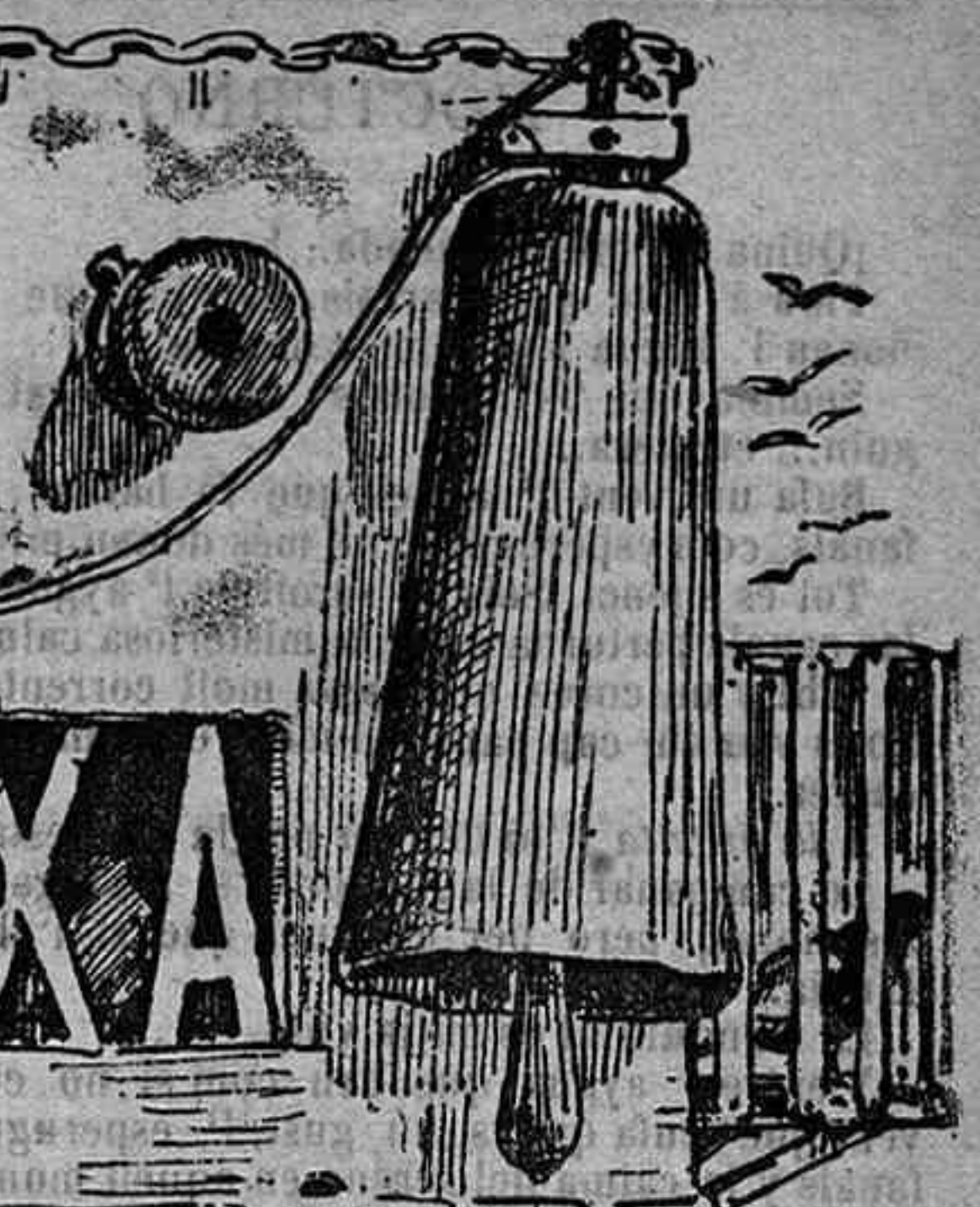

LA ESQUELLA

DE LA TORRATXA

PERIÒDICH SATÍRICH, HUMORÍSTICH, IL·LUSTRAT Y LITERARI.
DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA.

2 CUARTOS CADA NÚMERO PER TOT ESPANYA

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.
NUMEROS ATRASSATS 4 CUARTOS.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, 20
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya 3 rals.
Cuba y Puerto-Rico, 46.—Estranger, 48

FRUYTA DEL TEMPS.

Aixis com moltes vegades la miseria de una familia 's coneix ab l' ostentació que gasta, estirant la cama més de lo que permet lo llensol, anant prima de ventre y cuberta de hònichs, aixis també la miseria de un poble 's tradueix molt sovint ab certas festes aparatosas, ab certas aficions una mica cares y completament inútils.

Tambè 'ls pobles tenen la cama més llarga que 'ls llensols y molts cops sacrifican la pau, la tranquil·litat y la confiança al boig afany de divertir-se.

Pobles tarambanas que olvidan los debers de l' humanitat en l' època moderna: quan las galas postissas de que 's revesteixen cauhen rebregadas y fetas a trossos, se troban ab que han perdut lo puesto que teuian senyalat en lo convit de la civilització; y mentres los altres menjau y prosperan, ells se quedan en dejú y fentse créus... a la boca.

Aquest any, gran professó de Corpus. Fruyta del temps.

Lo bisbe Catalá ha reservat tot lo zel espi ritual que cab dintre d' una mitra, per organisar una aparatosa professó de Corpus.

Lo seu predecessor mostrava un afany incansable en la predicació; ell se desviu per fer la competència a n' en Soler y Rovirosa, preparant una pomposa apo-teosis.

Aquell se desviava per introduhir la religió en lo cor, per medi de la virtut modesta. Aquest procura introduhirla pels ulls, finestras moltes vegades del escàndol.

L' un era un apòstol; l' altre es un artista religiós.

Ganga per la multitud que ab lo mateix afany acut presurosa a presenciar l' entrada de un rey ó una cabalgata carnavalesca; una execució capital ó un castell de focs!

Bè s' ha esmerat per complàurela 'l bisbe Catalá. Lo Brusi, pensament infús de la gent que per tres pesetas al mes, l' hi confian la missió de pensar per ells, casi s' ha cansat de tocá 'l bumbo. Quina manera de picar l' interès dels badochs! «Assistiré a la professó tal gremi ab la seva antiga bandera.» «Hi anirà la bandera de Sant Cristófol del Regomir.» «Ja s' ha comensat la toilette dels gegants.» «Moltas familias de las més distingidas de aquesta capital, se proposan adornar los balcones de una manera espléndida.» «Sa Il·lustrissima lo Sr. bisbe ha manat que tots los capellans de la ciutat assisteixin en persona a la professó de Corpus.» «La fatxada del Palau episcopal que dona a la Plassa Nova, estarà iluminada ab gran profusió de gas al pas de la professó.» «Ahir los lampistas treballavan ab molta activitat preparant la iluminació del Palau episcopal.» etc., etc., etc.

¿Qui no s' engresca?

Vaja, 'ls infiels que davant de tanta pompa no 's converteixen, no tenen gust.

Los incréduls que no s' admirin, están embotats.

Los balcones, las portas de las botigas y las aceras s' omplen de pimpollos catòlics, presentant tota la varietat de l' hermosura. Hi ha rossas, morenas y castanyas, petites y altas, primas y groixudas, de cos esbelt y de menuda talla, pits plans com una post y abullats y arrodonits com las cúpulas de las Iglesias de Roma; ulls resplandents que xispejan ab malícia com si fossen belluguets y altres fondos y misteriosos com la mar salada, poblats de pensaments intims; penhets provocatius calats ab elegancia; cossos cenyits; faldas estarrufadas per darrera; sarrells de cabells sobre 'l front; flors en los pentinals, poms de clavells al pit, perfums exquisits y suaus, elegancia provocadora.... ¡Oh! Si 'l Joven Telémaco anés a la professó, vestit de Sant Joan, deixaria 'l bé, llansaria 'l mocador de caramelos y prenent una acitlut flamenca, cantaria:

«¡Me gustan todas
me gustan todas
en general!»

Y si Sant Antoni que tantas tentacions vá sufrir, no fos de fusta, saltaria del tabernacle, y assentantse als peus de la més hermosa, diria:

—Tiréu endavant que jo 'm quedo aquí. *Siga su curso la procesion.*

Gracias Sr. Catalá La juvenut de la *aygalifa* may l' hi podrá pagar l' obsequi que l' hi ha fet, interessantse per que la professó de Corpus estigués lluhida com may s' havia vist.

Jo ho sento no més que pèl clero.

En efecte: tot lo clero de Barcelona ha hagut de passar per las baquetas de tanta hermosa. ¡Ay! Jo coneix un pobre capellá que ahir anava ab lo cap baix y mirant de regull a l' una part y al altra, y que al acabar la professó s' havia tornat guenyo.

Per fortuna l' aygua de Lourdes es miraculosa, que d' altra manera 'l pobre home 's quedava tota la vida ab un ull a l' epistola y un altre al evangeli.

Y perdoni si 'l qui aquestas ratllas escriu, atret pèls encants de una morena, apenas vá reparar en la verdadera professó, manifestació vivent de la humana vanitat.

Una cosa so's vá sobresaltarme: las canonadas de Montjuich quan sortia la Custodia. Per un moment vaig figurarme qu' eran cartutxos de dinamita.

¡Que volen ferhil Professons y esplosions de dinamita... Fruyta del temps.

La fruyta del temps a Madrid es la afició als toros.

L' altre dia vá haverhi mitja revolució, ab lo corresponent tancament de portas, a causa de l' aglomeració de aficionats qu' esperavan l' obertura del despaig d' entradas.

Més de sis mil personas ván passar la nit al ras, guardant tanda.

Veritat es que algunas tampoch podian passarla al lliit, per la rahó senzilla de haverse empenyat lo matalàs, a fi de poder comprar un *tendido* y assistir a la corrida.

Los altres anys se donava sols una corrida cada diumenge: aquest any se 'n dona dugas a la senmana, una 'l diumenje y un' altra 'l dijous. No será estrany que l' any que vé se 'n donga una cada dia, y si vá seguint l' afició, no veig perque no se n' han de donar dugas, una al demati y un' altra a la tarde.

Aixis com aixis los diners de la nació que s' escorren cap a Madrid, més val que 's gastin ab toros que no ab generos extrangers.

Tal vegada per aquest camí lograrém la inesperada ditxa de que Espanya quedi convertida en una bassa d' oli. Calculin que 'l dia de corrida, se tancan las oficinas, los treballs se suspenen y fins los cossos colegisladors despatxan la feyna en un tancar y obrir d' ulls, anantse'n cada representant del país a ocupar lo lloch que l' hi correspon a la plassa de toros. Los odís y 'ls rencors qu' engendra la política s' estingeixen per complert, de tal manera que algunas actas consideradas brutas y que havian de provocar ruda oposició y disputas acaloradas, s' han donat per netas, y han passat sense entrebanchs, ab la pressa que tenen tots de anar als toros.

La tauromaquia creix en tant que la política agonisa. La mort dels partits está próxima. Dintre de poch se disputarán lo poder en Frascuelo y en Lagartijo. Llavors fins podrán donar corridas en lo saló de sessions.

Y mentrestant las patatas s' han posat a Madrid ¡a ral la lliura!

L' últim aliment del pobre fuig del seu alcans. ¡Qué hi farém! Fruyta del temps.

Pero no s' apurin los infelissos jornalers que no poden viure treballant.

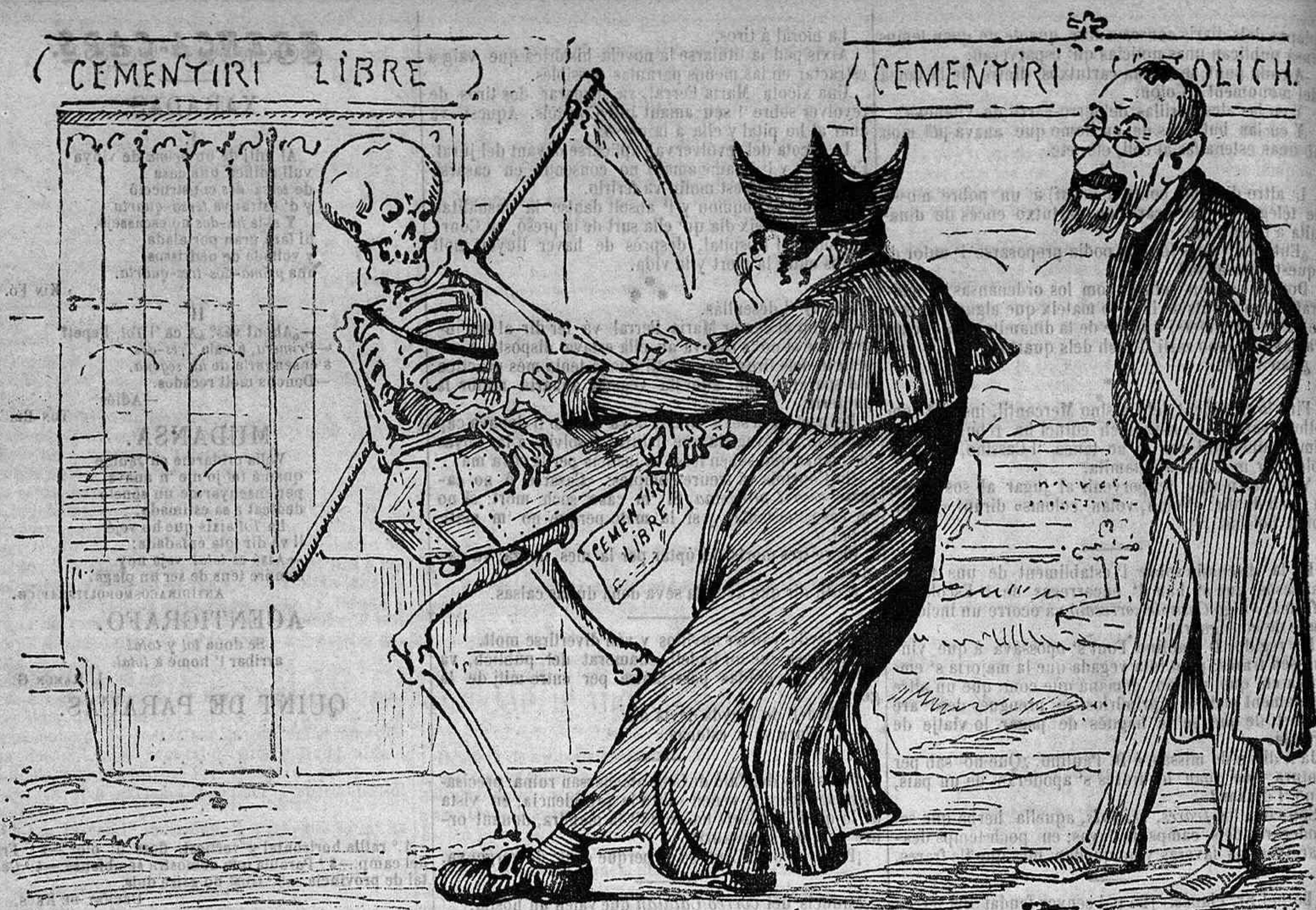
Encarè hi ha per ells un camí: fásinse toreros.

Calculin que si ho fan malament los hi tiraran pèl cap las patatas mateixas que avuy no poden comprar, per haberse posat tant caras.

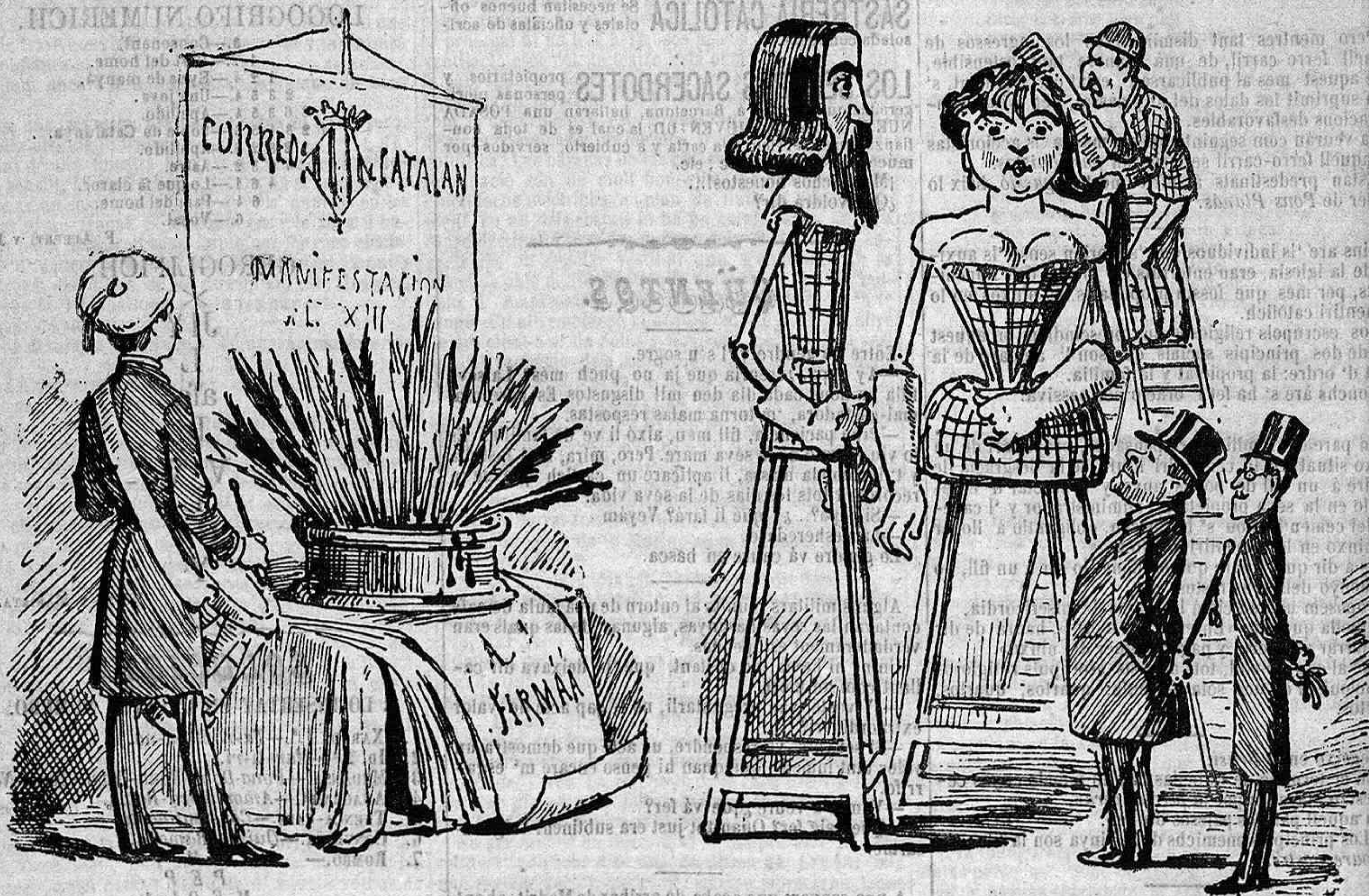
En cambi, si 's portan bé, poden ferse millonaris.

Y en cas de una desgracia, entre assecarse de fam ó morir gloriosament en las banyas del toro, lo darrer es mil vegadas més noble... y més *barbián*.

P. DEL O.

Vegin si son retrógrados, que ni als morts volen deixar la llibertat del Cementiri llibre.

Avuy:—Llamada y tropa y á firmar.
 Demá:—Llamada y tropa y á formar.

No molestin pas á D. Albert, que aquests dias está molt ocupat en assumptos d'alta importancia.